

רובטט כדי לפרוע ליה מיהו אס נחל
בעצמו חצה לקנות אין כ"ז חייבין לערו
כאין כי ודאי היא תמחול ולא יועיל לן
כלום והיכא דחבלה בעגלה לא
תמסור דמטל לבעלה אלא א"כ לא נשט
התובל ממתכ דאורי" דאס תמסור
לבעלה שלא שאר זה כתיבה דאוריית
היא קיה בעצן להמסרה ואסור למסר
לו על מעת שאס תמלמן יהיו יודשין
תעורין ואס תגרש והחייב ליה דלא
תלוג דבטן בין אלמנות לנרושין וכשא
לה בתובה דאוריית אסור להטהורה מ"ה
אחוז ורק עאזון נחשו חייב
דלא מחמה בעשהא נחשו אלא מחמה
הקול והה אס אחוז והסה על הטול
כמך אזון ונחשו חייב כ"ה שדי
הדת נשיע קערת אשר
שאל אדוטט דאוכן עמן את שמעון
ואמ ארה פערדה אר כ"ז בעל חובי ג
וערבי כ"ז יודיערה והלה אולו ומסיה
אתה אונתה ל"ז לפעול אסיש לריוס
שיעדין חייבי לראוכן לאו כלב מיהו
דאשמעו כמך אתה אמר ל"ז לעשרם
כדאמ ס"ק החובל שוכי הרגת שיעו
קערת אתה אונתה ל"ז להרג כ"ז יעד
כשור השמר להריגה משמ הא לאו
הפ לא מהימן וא"ל אין עדים שקצן
שיערתו אין נאמן לומר אתה אמרת ל
להקצנם כמך דאיבע אמ לא קצרת
דאי בראיכא עדים דוקא מידי א"כ
כ פידך כל שמינה לוקמ בדליכערי
שקצן או שהרג א"ל של דאפ"ז ליכא
עדים לא מהימן א"כ אמאי לא מהימן
כמ"ג י"ל דהיה ל"ה מן במקום עדים
דאמ סהי שהיו מפקד דאין טק רשו
לקצן כשיערתו שאין עמרך לקצן
הנ אן סהי ולא א"ל לפעול הערשס
והסא כל מן שלא שיעשו ואס יש ע

עדים כמה היה חייבמן החוב ישלם
לפי עובת הנאה שכן ו"א כל דמי החוב
אלא כשיי למסר כדתן הלך דבי טור
הושדיע כאיש פלוג שגריט אר אשת
אומל כגנה ארס דושה ליתן אלא אוקרן
לפי ההוק ה"כ כל אשדאי ספק לא אור
ואיט משלם א"כ כפי האומדנא ההוק
ואס אין עדים הנה היה מן החוב ישכע
שמעון כמה הוקק וישלם ומן המותר
ישער דכשא היא אס עשו תקרת עבל
במסור ומזיק הוקק וכלתוק המנה
ואס אין עדים שיודעם שהחוב לא
היה כרוע אי נאמן לומר אתה אמר ל
לפטורס כמך דאי טע אמ לא פערתי
אותם והשאר איט מן במקום עדים
ואס שכנגדו מודה לן שאמ לו לשער
פעור א"כעב שלא אמ לו על מנת לפעור
כמסור דכא ס"כ החובל דלא כע עג
לפעור לפי נאמן לתעור אלא היכא
דאתא לידיה כתיבת שמירה מעקה
ושלם מאור כ"ז ביד ז"ל כשפ
החכמה כסימן א"ה השיב דא"כיה
ל"ז כרוך עבל דכר השער טען ה"ל
השליש פדוע הוא לכן שרשן ואתה
אמר ל"ז לשדש והמולה כופר ונסתן
הס יש לדמות להיא דהחובל נשיע
קצת אתה אמרת ל"ז להקצן ופידך
כל מנינה כ"ז ה"כ או דילת שאט
הכא כיון שהשער בידו כל עדים נאמ
לומר פדוע מן דאי כע אמ קליהרד
כדאמ כס נהרדי כ"ז זה בודר נבי ג
היא וכו' להיא דפיק החובל לא
דמי דהתם ידוע שהא"ל של זה זה
והעדים יש שקצן שא"כ נאמן על
ז"ל דלא קצרת כויעלם והכא אפ"ל
השקיד השער בידו כעדים נאמן השל
ל"ז פדוע ע"י מן החזרתו לך כמ"ג
כפיק המוכר את הבית ולא כמ"ג ט

שכל אדוע דדוקא כשהשטר בידו לא
נדים אן שייך לומר מן דאי טע קלמיה
דא"כ בעדים נבי ו"א כע קיניה דהימב
היינו משום מן דהחזרתו דהמפקד
אצל חבירו כעדים אין צריך לשרע
בעדים ומצאתו שני ט"ל ישלם ס"כ
כסנהר"י הא דאמא לדיה
כתורה שמירה הא דאתא לידיה כתרת
קדישה ואס טן לו חפץ לפעור ולאחר
שקבל כדק שמייה בעלך אול קדע או
אכד טן שמייתוקל עליו לשמרי וס"ה
וסתרת שמירה נ"ל כ"ז כ"ז שאמר
אחר כך קדע או אכד איט אלא כהשטא
וכפטימ מ"ל כעלם אל ככר פלך ש"מ
שמירתו כ"ז איט חושט א"כ אס האס
ס"א אבל אס כשער נעשה אמ שומר
ל"ז ורקעמ אס הרעה אס קדע פעור
וכ"ז היא שלא עשא אומר כלל א"ל
אול ל"ז קדע את כגרי פעור אך לבי אי
איכרד הכע פדע חייב כ"ה מ"ה
אס אמ לו לקדע את כסותו ויס לן לה"ל
לתלת דהוא אולו לקדע דהוא צריך
קדישה זה כ"ז לעשות מדה שהוא
צריך איכא למימר דפעור אס קדע
כ"ה מספר הדין זאני מקצד
ראוכן שהלוח לשמוטן פשרה ליערין
וא"ל ל"ז ל"ז שארה חייב ל"ז ל"ז
למחית שכי וימחצית הפסד וככ"ז פ
נהשק בהן שמעון ושכ ונאנס חייב
שמעון כאונסין כאשר כתלה כ"ז אין
הנעשה בחליטת דכיום וראיה מ"ס
מס"ק דהחובל האול קדע את כסות
ושכר את כ"ז חייב וה"ל לשמור ולא
לקדוע וכו' ואמ טא לא קיא הא דא"כ
לדיה כתרת שמירה הא דאתא לידיה
סתרת קדישה א"כ היא דאמ לדיה
סתרת שמירה א"כ דהדר כ"ז ואמ
סתרת קדישה לאו כלס היא ומתרת

